

Όλες οι παραστάσεις του ΚΘΒΕ τον Ιανουάριο του 2018

artic.gr/parastaseis-kthve-ianouarios/78741/

January 20, 2018

Το Artic.gr παρουσιάζει τον πλούσιο θεατρικό Ιανουάριο του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος

Στο παρόν άρθρο παρουσιάζονται και σχολιάζονται οι παραγωγές του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος που ο νέος χρόνος τις βρίσκει ακόμα στο σανίδι από τον περασμένο, είτε πρόκειται για την πρώτη, που αφορούν, δηλαδή, στον φετινό καλλιτεχνικό σχεδιασμό του ΚΘΒΕ, είτε για την δεύτερη παρουσίασή τους. Παρουσιάζεται, ακόμη, μία πρώτη εικόνα, όπως έχει κοινοποιηθεί στον τύπο και στο κοινό, των επερχόμενων παραγωγών που θα κάνουν πρεμιέρα εντός του μήνα. Ορισμένες έχουν ήδη κάνει πρόσφατα. Η αίσθηση που θα μπορούσε να πει κανείς ότι κυριαρχεί: αισιοδοξία, η οποία αποπνέεται από το πνεύμα των νέων, σε μεγάλο βαθμό, καλλιτεχνών και καλλιτεχνιδων που «επανδρώνουν» τις παραγωγές του ΚΘΒΕ, το θέατρο που κόντρα στους δύσκολους καιρούς αύξησε το κοινό του, τα έσοδά του, «κλείνει» σταδιακά τις τρύπες του και προβαίνει σε αποφασιστικές κοινές για να διασφαλίσει και να συνεχίσει την καλή του πορεία.

Μακάρι τα παραπάνω να ήταν αρκετά για να κρατούσαν το έμπυχο δυναμικό του ΚΘΒΕ εκφραστικό και ικανοποιημένο στην συμπρωτεύουσα, να δημιουργεί και να συνεισφέρει ενεργά στον πολιτιστικό χαρακτήρα της πόλης και στην συλλογική ευαισθησία της κοινωνίας της. Και μακάρι φιλόδοξες, μοντέρνες και δουλεμένες παραγωγές να είχαν την δυναμική (που, φυσικά, δεν θα έρθει ως μάννα εξ ουρανού) να φιλοξενήσουν κι άλλοι φορείς της πόλης και να μην αναμετράται καλλιτεχνικά, με την καλή έννοια, το Κρατικό Θέατρο μόνο με τον ίδιο του τον εαυτό επί της ουσίας. Αυτή η συζήτηση, όμως, θα ανοιχτεί κάπου άλλου. Εδώ, «φιλοξενείται» ο πλούσιος θεατρικός Ιανουάριος του 2018 στις σκηνές του ΚΘΒΕ:

Επαναλήψεις 2017 | Ανεμοδαρμένα Ύψη

Η περσινή επιτυχία του ΚΘΒΕ, το γνωστό έργο μίας εκ των αδελφών Μπροντέ, της Έμιλυ, επαναλαμβάνεται στην κεντρική σκηνή του Θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών σε διασκευή και σκηνοθεσία του γνωστού για την δουλειά του στο κοινό της πόλης, Γιάννη Καλαβριανού, για λίγες ακόμα παραστάσεις και, συγκεκριμένα ως τις 7 Γενάρη.

Τα Ανεμοδαρμένα Ύψη, μία από τις πιο δυνατές ερωτικές ιστορίες του παγκόσμιου ρεπερτορίου ευτύχησε να γνωρίσει καλαισθητή εικονοποιία στα χέρια του «μάστορα» του είδους, Γιάννη Καλαβριανού. Επί σκηνής θα γνωρίσει κανείς θνητούς «που ψάχνουν πράγματα πέρα από την θνητότητα», ανθρώπους-ερείπια, ανθρώπους-φαντάσματα και ανθρώπους-ανθρώπινους, δίχως εξαίρεση. Τα παραπάνω καταγράφονται στις αρετές της παράστασης, καθώς επίσης και η σπουδαία μουσική της δια χειρός Άγγελου Τριανταφύλλου και κάποια από τα ωραιότερα σκηνικά και κοστούμια που έχει «δει» πρόσφατα παραγωγή του Κρατικού, σε επιμέλεια Γιάννη Θαβώρη, Αλεξάνδρας Μπουσουλέγκα και Ράνιας Υφαντίδου. Ερμηνείες που ξεχωρίζουν αυτές του συνεκτικού ρόλου ολόκληρης της παράστασης, της Νέλυ, που κρατάει η στιβαρή Έφη Σταμούλη, της Μαριάνθης Παντελοπούλου ως Κάθριν, του Γρηγόρη Παπαδόπουλου ως Χίντλεϋ και της νεαρής Αρετής Σεϊνταρίδου ως Κάθου.

[Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση Ανεμοδαρμένα Ύψη](#)

Ο Γιώργος Γλάστρας (Χήθκλιφ) και η Μαριάνθη Παντελοπούλου (Κάθριν) στα Ανεμοδαρμένα Ύψη

Οικογενειακή Γιορτή

Μακάρι να αξιωθούν οι προθέσεις του ΚΘΒΕ να παραμείνει στο ρεπερτόριο του θεάτρου αυτή η σπουδαία παράσταση, την οποία επιβράβευσε το κοινό με συνεχή sold-out στο Φουαγιέ της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών και στο Φεστιβάλ Αθηνών. Την πορεία της δεν επηρέασε αρνητικά η επανάληψή της, ίσα ίσα, την εκτόξευσε, και δίκαια. Αυλαία και για την *Οικογενειακή Γιορτή* στις 7 Γενάρη, με τις εναπομείνουσες παραστάσεις να είναι, φυσικά, sold-out.

Ο Γιάννης Παρασκευόπουλος σκηνοθετεί Τόμας Βίντερμπεργκ και Δόγμα 95 φτιάχνοντας μια παράσταση στην υγεία των ηττημένων, με εξαιρετικά προκλητικό θέμα, δυνατή διαχείριση του έμφυχου και άψυχου «υλικού», εγγύτητα και ευθύτητα απέναντι στο κοινό με όρους που σπάνια συναντάει κανείς και έναν πρωταγωνιστή από τους κορυφαίους του ΚΘΒΕ, τον Χρίστο Στυλιανού. Χωρίς να παραγνωρίζεται η συμβολή όλου του καλοδουλεμένου θιάσου, με τον ίδιο τον Γιάννη Παρασκευόπουλο να τον ενορχηστρώνει σε μια ιδιαίτερη θεατρική σύμβαση και επί «σκηνής» (σε αυτήν την «σκηνή» και κερκίδα του δράματος που στήθηκε στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών), ο Χρίστος Στυλιανού έδωσε στον δύσκολο ρόλο του κακοποιημένου Κρίστιαν μια ερμηνεία εσωτερικής δύναμης, πολλών «κιλών» υποκριτικής, χωρίς εξωτερικά φτιασίδα και ψευδο-εξάρσεις.

Από όλους τους ηθοποιούς προκύπτει μια αδιαμεσολάβητη υποκριτική που αναδεικνύει το δυνατό θέμα, το οποίο όλους απασχολεί, αλλά για το οποίο λίγοι μιλούν. Και αυτοί που μιλούν θυμίζουν κάτι από το αποτύπωμα που άφησε ο Κρίστιαν σε όσους και όσες παρακολούθησαν την παράσταση, ως άλλοι αυτόπτες του εγκλήματος που συντελέστηκε...

Η σπουδαία Οικογενειακή Γιορτή για λίγες ακόμα παραστάσεις στο ΚΘΒΕ

Ρεπερτόριο 2017-2018 | *Η Αυλή των Θαυμάτων*

Η *Αυλή των θαυμάτων* συμπυκνώνει στο νοσταλγικό σκηνικό της έναν κόσμο οικείο στα βιώματα, τις μνήμες και τις αφηγήσεις που έχουμε ακούσει μικροί και μεγάλοι, τον οποίο ανακατώνει διαρκώς με το μπρίο της η πληθωρική και βαθιά λαϊκή φιγούρα της Αννετώς (Σοφία Καλεμκερίδου), έναν κόσμο της μετάβασης από έναν πιο φυσικό ή ίσως ανθρώπινο τρόπο ζωής στην άναρχη αστικοποίηση, που δεν μπορεί να παράσχει ίσο μερίδιο σε όλους στο «θαύμα» του εκσυγχρονισμού που συντελείται.

Ως εκ τούτου οι άνθρωποι που κοινωνικά μένουν πίσω βιώνουν αυτήν την κατάσταση σαν έναν ακόμα καημό, μια ακόμα «εξορία» από ό, τι μπορούν να ορίσουν ως «σπίτι», κι ας είναι αυτή μια φτωχική *Αυλή* στο Βύρωνα, τα *θαύματα*, η ανθρωπιά, η αλληλεγγύη, η χαρά, η λύπη, η απώλεια και η συντροφικότητα δεν λείπουν. Αλλά προμηνύεται να λείψουν από τον νέο κόσμο της εποχής που ανατέλλει, προς τον οποίο βαδίζουν σε μια γλυκόπικρη νομοτέλεια όσοι απέμειναν να μπορούν να

ονειρεύονται ακόμη την καλύτερη ζωή που δεν πρόλαβε να φτάσει στη μικρή τους *Αυλή*.

Πρόκειται –κι αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην τρυφερότητα των ηθοποιών που διαφαίνεται πίσω από το παίξιμό τους, αλλά και ενώ τους χειροκροτούσε θερμά το κοινό– για μία από τις καλύτερες παραστάσεις που έχει φιλοξενήσει η Σκηνή Σωκράτης Καραντινός τα τελευταία χρόνια και «άνοιξε» δυναμικά και αισιόδοξα την νέα καλλιτεχνική σεζόν για το Κρατικό Θέατρο. Ο γνώστης του νεοελληνικού θεάτρου Κώστας Τσιάνος κέρδισε τις εντυπώσεις με την επάνοδό του στο ΚΘΒΕ

Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση *Η Αυλή των Θαυμάτων*

Το επίκαιρο έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη, *Η Αυλή των θαυμάτων*, στην πρώτη του ΚΘΒΕ για την φετινή θεατρική σεζόν

Ρώσικη Επανάσταση

Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος δεν άφησε αδιάφορο η συμπλήρωση των εκατό χρόνων από τις «τις δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο», την Ρώσικη Επανάσταση του 1917. Έτσι, σε μια απόπειρα τιμής, μνήμης, πραγμάτευσης, καλλιτεχνικής απόδοσης -το έργο είναι αρκετά ανοιχτό, ώστε ο καθένας να υιοθετήσει την δική του θέση επί του σκοπού αυτού του καλλιτεχνικού εγχειρήματος- κάλεσε τον σημαντικό λιθουανό σκηνοθέτη Τσέζαρις Γκραουζίνις να δημιουργήσει από το μηδέν ένα έργο βασισμένο σε ποικίλα κείμενα: Πογκόντιν, Λένιν, Γκόρκυ, Τρότσκι, Ρηντ κ.ά. και να το σκηνοθετήσει, για να συμπέσει η σκηνική του παρουσίαση με την συμπλήρωση της επετείου. Μέχρι τις 14 Γενάρη θα καταλαμβάνει την σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου.

Η συζήτηση που ανοίγει αυτή η παράσταση, με το ευθέως πολιτικό και ιστορικό θέμα της σοσιαλιστικής επανάστασης στον πυρήνα της, φαίνεται να μην περιορίζεται στα συστήματα των παραπάνω εννοιών και επιστημών. Θέμα του έργου, το βίωμα ενός ανθρώπου, του Ιβάν, στην πολύ καλή ερμηνεία του Νικόλα Μαραγκόπουλου, όπως διαχέεται στα γεγονότα που το μορφοποιούν. Αυτός αποφασίζει και αυτά τον ελέγχουν. Οι άνθρωποι μπροστά σε καταστάσεις κοσμοϊστορικής δυναμικής αντιδρούν, ασθμαίνουν, αισθάνονται με τον ιδιαίτερο τρόπο που αυτές απαιτούν και που οι ψυχικές τους δυνάμεις τους επιτρέπουν.

Μετά τη σημαίνουσα παράσταση Επτά επί Θήβας του περασμένου, αλλά και του φετινού καλοκαιριού, ο Τσέζαρις Γκραουζίνις συνεχίζει στο ΚΘΒΕ με τη μεγαλεπήβολη παραγωγή Ρώσικη Επανάσταση

Ο τρόπος με τον οποίο παίρνει σάρκα και οστά η παραπάνω διαδικασία στην Ρώσικη Επανάσταση παρουσιάζει σίγουρα εικαστικό ενδιαφέρον, χάρη στην δουλειά του Βιτάουτας Νάρμπουτας στα σκηνικά και κοστούμια και του Αλέκου Γιάνναρου στους φωτισμούς, αλλά υπάρχουν στιγμές που το κείμενο αποδυναμώνει τους προσληπτικούς μηχανισμούς του θεατή, όταν αγκυλώνεται στην έλλειψη συνοχής των μεγαλόσχημων αφηγηματικών εικόνων από τις οποίες αποτελείται. Δύσκολο εγχείρημα η δραματουργική συρραφή τόσων και τέτοιων κειμένων. Όπως, επίσης, δύσκολη και η αναπαράσταση στο θέατρο μορφών, σαν αυτή του Βλαντίμιρ Ιλίτς Λένιν. Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται να χειραγωγεί μηχανιστικά και αλαζονικά την επανάσταση, μια διαδικασία που προέκυψε μέσα από χρόνια πολιτικών και κοινωνικών ζυμώσεων με χαρακτήρα μαζικής αντίστασης απέναντι στην τσαρική εξουσία, και όχι από το πουθενά ή από έναν και μοναδικό ιθύνοντα νου, είναι τουλάχιστον απλοϊκός. Εν γένει πρόκειται για μία παράσταση με στιγμές, ως σύνολο, δύσβατη.

Σε μένα μιλάς;

Η Νεανική Σκηνή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος παρουσιάζει το έργο Σε μένα μιλάς; (πρωτότυπος τίτλος: Eins auf die Fresse), του Ράινερ Χάχφελντ, σε μετάφραση Γιάννας Τσόκου και σκηνοθεσία Στέλλας Μιχαηλίδου στην Μονή Λαζαριστών – Σκηνή Σωκράτης Καραντινός από τις 5 Νοεμβρίου 2017. Η παράσταση απευθύνεται σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου. Το έργο, που παραμένει για δύο δεκαετίες στο ρεπερτόριο του Θρυλικού Γκριπς Τεάτερ, ενός από τα σημαντικότερα ευρωπαϊκά θέατρα για παιδιά και νέους, παρουσιάζεται στο ΚΘΒΕ σε πανελλήνια πρώτη.

Σημείωμα του Ράινερ Χάχφελντ:

Ο ιδρυτής του Γκριπς Τεάτερ, Φόλκερ Λούντβιχ, έγραψε χαρακτηριστικά: «Οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν συνεχώς νέα, τρομακτικά προβλήματα· από αυτά αντλούμε το υλικό της δουλειάς μας. Όσο και αν αλλάζει η φύση των θεμάτων που βιώνουν οι άνθρωποι, εμείς δεν παύουμε να ασχολούμαστε με αυτά».

Στα μέσα της δεκαετίας του '90 οι εφημερίδες γέμισαν από ειδήσεις που αναφέρονταν στην εξάπλωση της βίας στα σχολεία. Ξυλοδαρμοί, ληστείες, εκβιασμοί και μπούλινγκ απασχολούσαν καθημερινά τον τύπο, ενώ δεν προσφερόταν καμία βοήθεια στα σχολεία. Το Γκριπς Τεάτερ χρειαζόταν ένα έργο με αυτά τα θέματα. Τότε έγραψα το Σε μένα μιλάς; με την βοήθεια παιδαγωγών, εκπαιδευτικών, παιδοψυχολόγων και δικαστικών που ασχολούνται με ανηλίκους, μαθητριών και μαθητών.

Στα χρόνια που πέρασαν από το πρώτο ανέβασμα, το 1996, το πρόβλημα της βίας στα σχολεία επιδεινώθηκε. Σ' αυτό συνέβαλε κάτι που τότε φυσικά δεν γνωρίζαμε, δηλαδή, η χρήση των κινητών, του ίντερνετ, αλλά και η εξέλιξη των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Το έργο παραμένει, λοιπόν, επίκαιρο και έχει σταθερή παρουσία στο ρεπερτόριο του Γκριπς Τεάτερ μέχρι σήμερα. Βέβαια, όλα αυτά τα χρόνια έγιναν συχνά αλλαγές, ώστε να παρακολουθεί το έργο τις εξελίξεις.

Δυστυχώς το θέατρο δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Δεν είναι ιεραποστολή. Και, βέβαια, δεν μπορεί να προσφέρει λύσεις στα προβλήματα των παιδιών. Το θέατρο, όμως, έχει την δυνατότητα να αναδείξει τα θέματα και –μέσα από το χιούμορ και την δράση– να βοηθήσει παιδιά και εφήβους να αντιληφθούν τα προβλήματα και ίσως τα βοηθήσει στις επιλογές τους και στον τρόπο που βλέπουν τον κόσμο.

Ράινερ Χάχφελντ, Οκτώβριος 2017

Ελίζα

Η Παιδική Σκηνή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος παρουσιάζει την αριστουργηματική Ελίζα της Ξένιας Καλογεροπούλου σε σκηνοθεσία Χριστίνας Χατζηβασιλείου στο Βασιλικό Θέατρο.

Η Ελίζα ανέβηκε για πρώτη φορά στις 25 Νοεμβρίου του 1989. Ήταν μια μοναδική βραδιά. Τέτοιον θρίαμβο κανείς μας δεν είχε τολμήσει ούτε να τον ονειρευτεί. Μεθυσμένη από τα μπράβο και τα χειροκροτήματα ξεκίνησα ν' ανέβω κι εγώ την σκηνή για τον καθιερωμένο χαιρετισμό. Αλλά τότε κατάλαβα ότι αυτό δεν ήταν τόσο εύκολο γιατί κούτσαινα φριχτά. Από την ταραχή και την αγωνία μου είχα φορέσει ένα ίσιο παπούτσι και ένα ψηλοτάκουνο. Ως εκείνη τη στιγμή δεν το είχα καταλάβει. Κι αυτό όμως ήταν άλλη μια λεπτομέρεια που δεν θα την ξεχνούσα όσα χρόνια και αν περνούσαν. Την Ελίζα την έχω ξαναδεί αρκετές φορές από τότε. Και κάθε φορά που την βλέπω χαίρομαι και συγκινούμαι. Και δεν σας κρύβω ότι καμαρώνω και λιγάκι. Έτσι περιμένω με ανυπομονησία να την ξαναδώ στο ΚΘΒΕ.

Σας ευχαριστώ από τώρα για την χαρά που θα μου δώσετε.

Ξένια Καλογεροπούλου

Η Μαριάννα Πουρέγκα στην Ελίζα της Ξένιας Καλογεροπούλου για την Παιδική Σκηνή του ΚΘΒΕ

Κοίτα!

Το Κοίτα! είναι μια βρεφική (!) παράσταση σε σύλληψη ιδέας και σκηνοθεσία της Κατερίνας Καραδήμα, η οποία απευθύνεται σε βρέφη από 8 μηνών έως νήπια 4 χρόνων και παρουσιάζεται κάθε Σάββατο στις 12.00 στο Βασιλικό Θέατρο. Πρόκειται για την ιστορία μιας ολόκληρης μέρας ενός μωρού μέσα στο σπίτι. Ανακαλύπτει ήχους και σκιές, κρύβεται, εμφανίζεται και παίζει με ό, τι του μοιάζει με παιχνίδι. Φτερά που πετούν, μπάλες που πέφτουν, χρώματα που αλλάζουν, νερό που κυλάει και ένα μωρό που λίγο λίγο γίνεται παιδί. Η μαμά είναι κάπου εκεί γύρω ή και δεν είναι, αλλά κάθε φορά που κάτι σημαντικό συμβαίνει, εκείνο έχει την ανάγκη να μοιραστεί μαζί της την έκπληξη και την χαρά της ανακάλυψης. Μ' ένα «Κοίτα!».

Το θέατρο για βρέφη είναι ένα είδος θεάτρου πολύ ιδιαίτερο και όχι διαδεδομένο στην Ελλάδα. Μετά από μια έρευνα 4 χρόνων στις δράσεις και αντιδράσεις ενός μωρού, στο τί είναι το βρεφικό θέατρο και πώς απευθύνεται σε ένα μωρό, η Κατερίνα Καραδήμα έχει ετοιμάσει μία παράσταση – έκπληξη για τους πολύ μικρούς μας φίλους. Δεν απευθύνεται μόνο σε βρέφη και μικρά παιδιά, αλλά και σε θεατρόφιλους που θα ήθελαν να ζήσουν αυτήν την μοναδική θεατρική εμπειρία.

Ένα από τα σπάνια ανεβάσματα βρεφικού θεάτρου στην Ελλάδα το Κοίτα! της Κατερίνας Καραδήμα στην Θεσσαλονίκη και το Κρατικό Θέατρο

Η ιστορία του Β.Μ. – ενός ανθρώπου με κίτρινη μπλούζα

Μαθαίνοντας στιγμές της ζωής αυτής της προσωπικότητας διαμορφώνεται σιγά σιγά μια ιστορία ελπίδας και δημιουργικής χαράς, μια ιστορία στην οποία ο έρωτας είναι πολιτική πράξη και η προσευχή δημιουργία. Είναι μία ιστορία που πρέπει απαραίτητα να ακουστεί στο σήμερα. Γι' αυτόν το άνθρωπο, τον Β.Μ., που εν τέλει τον ξέρουμε όλοι μας.

Με πρώτη ύλη την μυθιστορηματική βιογραφία του Βλαδίμηρου Μαγιακόφσκι, ποιήματα, πολιτικά μανιφέστα και ερωτικές επιστολές πάλι του ίδιου, θα δημιουργήσουμε με μια ομάδα τεσσάρων νέων ηθοποιών μια σκηνική σύνθεση ως κολάζ στιγμών της ζωής αυτού του καλλιτέχνη, που ξεφεύγουν από την αφήγηση της ζωής του και προσεγγίζουν τα σημερινά δεδομένα.

Ένα σύγχρονο «μπουλούκι» θα περιοδεύει σε διάφορους σταθμούς στην Θεσσαλονίκη, έχοντας μια πολύτιμη ιστορία να αφηγηθεί!

Ελεάνα Τσίχλη

Χώροι φιλοξενίας της Ιστορίας του Β.Μ. σε σύλληψη Ελεάννας Τσίχλη και Γιώργου Νούση το Φουαγιέ της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, στην πολύ έξυπνη εκμετάλλευση του χώρου του από το ΚΘΒΕ, ήδη από τις 4 Ιανουαρίου, το μνημείο της Casa Bianca στην ανατολική Θεσσαλονίκη, το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Η ιστορία του Β.Μ. – ενός ανθρώπου με κίτρινη μπλούζα: μια πρωτότυπη παράσταση του ΚΘΒΕ βασισμένη στην μυθιστορηματική βιογραφία του Βλαδимиρου Μαγιακόφσκι

Πρεμιέρες | Όσα η καρδιά μου στην καταιγίδα

Πολυαναμενόμενη η πρεμιέρα, το Σάββατο 13 Ιανουαρίου, στο μικρό θέατρο της Μονής Λαζαριστών, αυτού του βαθιά ποιητικού θεατρικού έργου που παρέδωσε ο Άκης Δήμου, βασισμένου στην νουβέλα των αρχών του περασμένου αιώνα *Η πρώτη αγάπη* του Ιωάννη Κονδυλάκη. Πολυαναμενόμενη, μετά την σπουδαία δουλειά της ομάδας Bijoux de kant και του Γιάννη Σκουρλέτη στο Θέατρο Τέχνης το 2016 πάνω σε αυτό το κείμενο, με ερμηνείες των Τάνια Τσανακλίδου και Γιάννη Παπαδόπουλου που συγκλόνισαν. Οι μύστες της πρώτης παράστασης που έχουν την ευκαιρία να δουν την μορφή που θα λάβει το έργο στην «βόρεια» εκδοχή του και στα χέρια του Πάνου Δεληνικόπουλου με την Μαρία Τσιμά, τον Γιώργο Κολοβό, την Μομώ Βλάχου και τον Κωνσταντίνο Λιάρo στο οπλοστάσιό του, μάλλον δεν πρέπει να την αφήσουν να πάει χαμένη.

Σ' ένα ορεινό χωριό της Κρήτης στις αρχές του περασμένου αιώνα. Στην ηλικία που γεννιέται η επιθυμία. Που το κορμί ξυπνάει και ανακαλύπτει την έκτασή του. Ένα Αγόρι ερωτεύεται για πρώτη φορά. Όχι ένα κορίτσι, αλλά μια Γυναίκα. Ένας Άντρας και μια Μάνα κλείνουν τον κύκλο των σωμάτων που χορεύουν στην άκρη του γκρεμού. Των σωμάτων που απαγορεύεται να συναντηθούν. Με την θάλασσα από κάτω τους να περιμένει.

Βασισμένος στην *Πρώτη Αγάπη* του Ιωάννη Κονδυλάκη, ο Άκης Δήμου γράφει μια παραλλαγή του γνωστού αυτού έργου για την ιερή, την απελπισμένη Πρώτη Αγάπη. Σε μια γλώσσα που θα μιλήσει για όσα το σώμα δεν μπόρεσε.

«Όσα η Καρδιά μου στην Καταιγίδα» σε σκηνοθεσία του Δεληγιάννη στη Μονή Λαζαριστών στη Θεσσαλονίκη από το Σάββατο 13 Ιανουαρίου 2018

Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ

Σε ένα αστικό σαλόνι της Δυτικής Γερμανίας, την δεκαετία του 1970, έξι γυναίκες που ανήκουν σε διαφορετικές γενιές παίζουν η κάθε μια τον ρόλο της στην ερωτική ιστορία της διάσημης σχεδιάστριας μόδας Πέτρα Φον Καντ.

Υποθέτω ότι οι άνθρωποι είμαστε πλασμένοι να χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον, αλλά δεν έχουμε μάθει πώς να είμαστε με τον άλλον.

Γύρω από αυτήν την διαπίστωση ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ ύφανε Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ, ένα έργο με έξι γυναικίους χαρακτήρες που συμπυκνώνει στις μεταξύ τους σχέσεις την προσπάθεια για συνύπαρξη, αλλά και τα παιχνίδια εξουσίας, την προσκόλληση και τους κοινωνικούς ρόλους που κρύβονται πίσω από την αναζήτηση της αγάπης.

Ένα έργο από την πένα του ανήσυχου και αντισυμβατικού Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου που έτυχε της μεταφραστικής μέριμνας του Γιώργου Δεπάστα, με την σκηνοθετική υπογραφή των βραβευμένων Κορίνας Βασιλειάδου και Χάρη Πεχλιβανίδη διασφαλίζει (και υπόσχεται) πολλά πράγματα σχετικά με την παρουσία του στο Φουαγιέ της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών του ΚΘΒΕ, από τις 20 Ιανουαρίου.

Ντα

Το DA, το πολυβραβευμένο και διακεκριμένο έργο του Ιρλανδού θεατρικού συγγραφέα Χιου Λέοναρντ, παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία Δημοσθένη Παπαδόπουλου, στην πρώτη του συνεργασία με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Ένας γιος επιστρέφει στην πόλη που γεννήθηκε για την κηδεία του πατέρα του και βιώνει ξανά όλη την προηγούμενη ζωή του. Ένα έργο με πολύ χιούμορ και βαθιά συγκίνηση που ξεδιπλώνει τις σχέσεις γιου – πατέρα και μάνας μέσα από αλληπάλληλα πηδήματα μέσα στον χρόνο. Ο χρόνος είναι στην ουσία ο πρωταγωνιστής στο έργο. Ο υποκειμενικός και αντικειμενικός χρόνος, καθώς και

η υποκειμενική κρίση που αλλάζει μέσα σε αυτόν. Ο Ντα (υποκοριστικό από το Daddy) μεταμορφώνεται στα μάτια του γιου του πότε σε μία τρυφερή και στοργική φιγούρα και πότε σε έναν πραγματικό τύραννο.

Ένα έργο που παρουσιάζει με πολύ μοντέρνο τρόπο το μικροαστικό κοινωνικό και οικογενειακό περιβάλλον του εικοστού αιώνα στην Ιρλανδία μέσα στο οποίο μεγάλωσε ένα παιδί που τώρα ως ενήλικας το ζει σχεδόν ψυχαναλυτικά και λυτρωτικά από την αρχή.

Το έργο έγινε γνωστό στη χώρα μας την δεκαετία του '80 από τον θίασο του Μάνου Κατράκη.

Το Ντα σε σκηνοθεσία Δημοσθένη Παπαδόπουλου κάνει πρεμιέρα στο Θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στις 27 Ιανουαρίου 2018

Αναλυτικές πληροφορίες για τις παραστάσεις του ΚΘΒΕ: [Site](#) | [Facebook](#)

Χορηγός επικοινωνίας

Artic.gr